

ADVOKÁT JUDr. Josef ŠÍREK

se sídlem: Dr. Bureše 1185/1, 370 05 České Budějovice

zapsán v seznamu advokátů České advokátní komory pod č. 1500

telefon 604 202 413, e-mail: judrsirek@seznam.cz

IČ: 662 08 815, ID: csdib22

Magistrát města České Budějovice Stavební úřad

8.7.2022

věc: sp. zn. **SU/5361/2018 Nn, řízení o odstranění VTL přípojky Jivno**

- podání účastníka řízení Romana Davídka a Ing. Miroslava Čermáka

I.

Dne 27.6.22 (doručeno 4.7.22) vydal Stavební úřad Magistrátu České Budějovice (dále jen sú) pod č.j. SU/5361/2018-98 „ROZHODNUTÍ DODATEČNÉ POVOLOENÍ STAVBY VTL plynovod Nové Vráto - Jivno“

„*Stručný popis stavby:*

Jedná se o (dokončenou) stavbu vysokotlakého plynovodu (dokončena v roce 1992), která je stávající součástí plynárenské distribuční soustavy, dle zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), dále jen („energetický zákon“). Rozměry potrubí jsou DN 200, od odbočky k distribuční stanici v k.ú. Rudolfov, přechází v DN 100 a v tomto profilu zůstávají až na konec trasy, tedy k areálu bývalých Jihočeských cihelen v k.ú. Jivno. Délka ocelového potrubí DN 200 je 1609,7 m a délka ocelového potrubí DN 100 je 2598,2 m. Jedná se o podzemní vysokotlaký plynovod do tlaku 40 barů. Stávající ochranné pásmo VTL plynovodu je 4 m od líce potrubí na obě strany, bez ohledu na jeho DN; bezpečnostní pásmo pro DN 200 je 20 m od líce potrubí na obě strany a 10 m pro DN 100. Předmětem tohoto řízení je pouze hlavní trasa plynovodu na pozemcích uvedených viz výše (to je dáno předmětem souvisejícího řízení o odstranění nepovolené stavby, které je v současné době přerušeno). Konkrétně je předmětná stavba liniovou stavbou VTL plynovodu o provozním tlaku 2,5 MPa, napojenou na páteřní plynovod DN 200 u areálu bývalé panelárny Vráto (nyní EGE); součástí stavby je osazení trasových uzávěrů, chrániček, objektů katodové ochrany a orientačních sloupků.

Co se týče užívání předmětné stavby, pak to je povoleno již kolaudačním rozhodnutím ze dne 21.5.1992 pod č.j. Výst. 453/92-Kř, které vydal bývalý Městský úřad Rudolfov, stavební úřad. Toto rozhodnutí zrušeno nebylo a je nadále platné.“

Do celého tohoto rozhodnutí podávají účastníci řízení/odvolatelé cestou svého právního zástupce toto

odvolání

neboť s ním nesouhlasí protože bylo vydáno v rozporu s předpisy, je nesprávné a v řízení předcházejícím jeho vydání stavební úřad dle názoru odvolatelů soustavně úmyslně ke škodě účastníků řízení zásadním způsobem porušoval předpisy, včetně předpisů vyšší právní síly v úmyslu obohatit provozovatele Vtl přípojky společnosti E.ON/EG.D „ušetřením“ zákonných náhrad za znehodnocení pozemků účastníků řízení, náhrad za neoprávněné užívání jejich pozemků a pokut za provozování nepovolené, nezkolaudované a nebezpečné stavby městu České Budějovice.

A to zejména způsoby jak vytknuto stručně dole.

II.

Odvolatelé jak svrchu vytýkají napadenému rozhodnutí, že je v zásadním rozporu s předpisy a v řízení jež předcházelo jeho vydání stavební úřad (dále jen sú) opakovaně a zásadním způsobem zasáhl do práv účastníků řízení, včetně těch jež jsou chráněna předpisy vyšší právní síly – zejména ústavní právo na ochranu vlastnictví a ústavní právo na spravedlivý proces. To vše pak dle názoru odvolatelů v úmyslu opatřit značný majetkový prospěch společnosti E.ON ke škodě účastníků řízení a města České Budějovice. Postupoval přitom nejen v rozporu s předpisy, včetně předpisů vyšší právní síly, ale i nepoctivě a v rozporu s dobrými mravy. Zejména tak, že

A. v rozporu zejména s ust. § 2 a § 3 SŘ jež mu ukládá postupovat v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, včetně mezinárodních smluv jak už dříve opakovaně vytknuto postupoval sú v rozporu s právními předpisy, jak dále uváděny, když zejména učinil skutková zjištění která jsou v extrémním rozporu s provedenými důkazy, zejména pak učinil skutková zjištění, která nemají v provedených důkazech vůbec žádnou oporu.

1. To se týká na místě prvého určení osoby hlavního účastníka řízení za kterého sú přes opakované námítky účastníků řízení od samého počátku řízení v rozporu se zákonem a provedenými důkazy namísto skutečného vlastníka Vtl přípojky – společnost Wienerberger cihlářský průmysl, a. s., IČ: 000 15 253 coby jediného a univerzálního nástupce stavebníka označil za hlavního účastníka řízení společnost EG.D, a.s., IČ 28085400, Lidická 1873/36, Černá Pole, 602 00 Brno, která není ani nikdy nebyla majitelem předmětné Vtl přípojky, když nanejvýš na Vtl přípojce ve smyslu ust. § 66 odst. 3 z.č. 458/2000 Sb. jakožto držitel licence na distribuci plynu vykonávala odbornou péči (ani to neprokázáno). To je jednoznačně prokazováno údaji a doklady z veřejně přístupného obchodního rejstříku (Důkaz: výpisem z OR společnosti Wienerberger již dříve zaslaným sú) z něhož vyplývá, že společnost Wienerberger je jediným a univerzálním nástupcem stavebníka – Jč cihelny a tudíž jediným vlastníkem nepovolené a neoprávněné v r. 1992 a násl. postavené Vtl přípojky (když ani Wienerberger nemá ani nikdy neměl právo stavby k pozemkům účastníků řízení) pročež bylo SP z r. 1991 zrušeno pro nezákonnost na základě publikovaného rozsudku (judikátu NSS ČR v této věci č. j. 5 As 75/2010 – 79 z 12. května 2011). Zatímco E.ON coby právní předchůdce EG.D vznikl až v roce 2008 na základě opakované singulární sukcese a neexistuje sebemenší doklad/důkaz (protože se jedná o nemovitost musí být vkladuschopný !!) o vlastnictví E.ON/EG.D Vtl přípojky, jejím právním nástupnictví po stavebníkovi, či jejím právu užívat pozemky odvolatelů k uložení (v r. 92!!, tedy 16 let před vznikem E.ONu), nebo provozu předmětné Vtl přípojky. Tvrzení EO.N z jeho žádosti z 25.7.2018 jsou zjevně lživá a pokud sú tato zjevně lživá tvrzení přebírá, nic to nemění na jasně prokázané situaci, že stavebník ani jeho právní nástupce - Wienerberger cihlářský průmysl, a. s. a už vůbec ne EG.D neměli ani nemá žádné právo stavby k pozemkům účastníků řízení a tudíž EG.D není ani nikdy nebyl vlastníkem předmětné stavby, takže nesplňuje podmínky pro použití institutu „veřejně prospěšné stavby“ dle ust. § 2 odst. 2 písm. b), b od 1 z. č. 458/2000 Sb. Jak už dříve opakovaně namítli odvolatelé když takovým důkazem samozřejmě nemůže být ani není pouhá odvolávka na nemeritorní část odůvodnění (taková o níž se neopírá výrok rozsudku ani se do výroku nepromítla) rozsudku OS Č.

ADVOKÁT JUDr. Josef ŠÍREK

se sídlem: Dr. Bureše 1185/1, 370 05 České Budějovice

zapsán v seznamu advokátů České advokátní komory pod č. 1500

telefon 604 202 413, e-mail: judrsirek@seznam.cz

IČ: 662 08 815, ID: csdib22

Budějovice, rozsudku KS Č. Budějovice a usnesení NS ČR, kterým byl uvedený rozsudek KS Č. B. zrušen pro nezákonnost. Účastníci řízení v této souvislosti opět namítají zjevné porušení ust. § 159a o.s.ř., včetně recentní judikatury k otázce závaznosti odůvodnění rozsudku, např. Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 20 Cdo 2770/2007, ze dne 29.6.2009: „Z ustanovení § 159a odst. 1 o.s.ř. dle něhož nestanoví-li zákon jinak, je výrok pravomocného rozsudku závazný jen pro účastníky řízení, vyplývá, že odůvodnění rozsudku závazné není (čemuž odpovídá i to, že odvolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné /§ 202 odst. 3 o.s.ř./). Jen výrok rozhodnutí je tedy způsobilý přivodit účinky, které zákon spojuje s jeho právní mocí a vykonatelností, zatímco prostřednictvím odůvodnění rozhodnutí soud jen sděluje své skutkové a právní závěry ve výroku vyjádřené.“

2. Takovým dokladem o vlastnictví EG.D k přípojce samozřejmě není ani nemůže být souhlasné prohlášení ze 2.4.14 právně zcela irrelevantní (notář pouze a jenom potvrdil, že před ním strany učinili nějaké prohlášení aniž by cokoliv kromě totožnosti zástupců ověřoval), se zjevně nepravdivým obsahem odporující údajům z veřejně přístupného obchodního rejstříku opřené o fotokopii zjevného falza faktury neopatřené ani razítkem ani podpisem – to vše samostatně, či v souhrnu neobsahující esenciální náležitosti právního úkonu o byť i jen minulém převodu nemovitosti + namítané odchylení se od ustálené rozhodovací praxe NS v otázce náležitostí úkonu o převodu nemovitosti – např. judikát **30 Cdo 566/2011**. Jak mohlo souhlasné prohlášení ze 2.4.14 zpětně od 1.1.93 založit vlastnické právo EG.D k přípojce??! Tím, že sú toto zjevně nepravdivé prohlášení opřené o zjevné falzum faktury znovu „vytahuje“ poté co se toho právní zástupce EG.D již před soudem neodvažuje protože by se vystavil hrozbě trestního stíhání, jen dokazuje nezákonnost a nesprávnost napadeného rozhodnutí. Odvolatelé jen stručně připomínají, že zmíněné souhlasné prohlášení z 1.4.2014 tvrdí, že Jihočeské cihelny v r. 1992 postavily pro Západočeské plynárny za 3,5 mil.- Kč předmětnou přípojku. Už to samo o sobě svědčí o značné nekompetentnosti sú – cihlářská společnost jež nebyla oprávněna provádět plynové stavby měla postavit (sic!!!) pro odbornou plynárenskou společnost, která se stavbou plynárenských zařízení živila Vtl přípojku plynu a prodat jí ji za 3,5 mil Kč (!!!, když je zcela zřejmé, že to bylo přesně naopak!!! Pokud pak dále sú papouškuje další už dávno vyvrácená tvrzení EG.D ohledně privatizace konstatují odvolatelé znovu, že se jedná jen o pouhopouhá lživá tvrzení EG.D – absolutně ničím (např. privatizačním projektem) nepodložená – v OR ve složce EG.D jak se ukázalo již při dokazování před Okresním soudem Č.B. žádný takový privatizační projekt založen není, nebyl, ani takový – který by zahrnoval jakékoliv právní nástupnictví EG.D po Jihočeských cihelnách, či předmětnou Vtl přípojku není ani nikdy nebyl. Tedy jak svrchu slušně řečeno sú učinil zcela nesprávná, ničím nepodložená skutková zjištění (zejména v otázce vlastnictví přípojky, právního nástupnictví po stavebníkovi a právu stavby k pozemkům odvolatelů) a z nich učinil nesprávné právní posouzení, to vše opět a zase v rozporu se

zákonem jak činí už 31 let.

3. Dále byl postup sú v rozporu s recentní judikaturou NSS ČR, viz právní věta rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31.08.2010, čj. 8 As 7/2010 – 99:

„I. Pokud stavebník v řízení o odstranění stavby podá dle § 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona z roku 1976 žádost o její dodatečné povolení a mimo jiné tvrdí, že vydržel právo k pozemku, na kterém stavba (zde sklad nářadí nacházející se v proluce mezi sousedícími rodinnými domy) stojí, je třeba mu umožnit uplatnění takového práva u soudu podle § 137 tohoto zákona.“

Dále rozsudek NSS ČR ze dne 08.02.2007, č.j. 1 As 46/2006:

„I. Dodatečné stavební povolení může být vydáno jen při splnění podmínek daných stavebním zákonem a příslušným prováděcím předpisem, tj. pouze v případě, že stavebník podá žádost o dodatečné povolení stavby, resp. dodatečné povolení změny stavby, a předloží k ní podklady ve stejném rozsahu jako k žádosti o stavební povolení.

II. Rozhodnutí, kterým se dodatečně stavba nebo její změna povoluje, musí mít obsahově stejné náležitosti jako stavební povolení. Nelze připustit výklad zákona, který by stanovil mírnější kritéria pro dodatečné povolení stavby, resp. její změny, než jaká jsou kladena na řádné stavební povolení. Má-li totiž norma určité požadavky na řádné rozhodnutí v situaci, kdy žadatel o stavební povolení postupoval podle zákona, tím spíše je musí mít na rozhodnutí svou povahou mimořádné, kdy žadatel od počátku zákon nerespektoval (argumentum a minori ad maius).“

Tedy žádost může podat pouze stavebník, či vlastník a musí ji doložit příslušnými doklady na místě prvém při žádosti o dodatečné povolení dokladem/důkazem – vkladuschopným o vlastnictví Vtl přípojky a právu stavby k pozemkům účastníků řízení !!! EG.D žádný takový důkaz nepředložil, ani takový důkaz vůbec neexistuje !!! EG.D ve své žádosti opět zase jenom a pouze lže a sú postupuje nesprávně a v rozporu s elementárními ustanoveními zákona a předpisy vyšší právní síly jestliže tyto zjevné lži EG.D přejímá do odůvodnění napadeného rozhodnutí ačkoliv účastníci opakovaně poukázali na zjevnou lživost tvrzení EG.D a navrhli provedení důkazu doklady z veřejně přístupného OR Wienerbergeru z nichž se jednoznačně podává to co svrchu a to zejména, že Wienerberger je jediným a univerzálním nástupcem stavebníka – Jč cihelny, je tedy vlastníkem předmětné stavby a tudíž EG.D nemá žádné natož vlastnické právo k nepovolené a neoprávněně postavené Vtl přípojce Jivno, jež už proto není ani nemůže být součástí plynové distribuční soustavy ve smyslu ust. § 2 odst. 2, písm. b), bod 1. z.č. 458/2000 Sb. a tudíž předmětná nepovolená a neoprávněně postavená Vtl přípojka Jivno není ani nemůže být součástí distribuční soustavy a tudíž už vůbec ne stavbou ve veřejném zájmu, jak sú snaživě opakuje očividné lži EG.D. EG.D tedy prokazatelně nesplňuje zákonnou definici žadatele o DP (dodatečné povolení stavby) – „**stavebník nebo vlastník stavby**“.

Pro ilustraci způsobu (nejen zcela lživé, ale navíc zcela irelevantní argumentace E.ONu papouškované v napadeném rozhodnutí stavebním úřadem) - jediný závazný právní názor, který NS ČR ve svém usnesení č.j. 28 Cdo 2680/2017 – 575 ze 4. 10. 2017 ve věci účastníka řízení a tam žalobce Romana Davídka vyslovil a jímž odůvodnil zrušení rozsudku KS pro nezákonnost zněl: **„Nezbytným se totiž jeví dbát ochrany vlastnického práva žalobce ve smyslu čl. 11 odst. 1 a 4 Listiny základních práv a**

ADVOKÁT JUDr. Josef ŠÍREK

se sídlem: Dr. Bureše 1185/1, 370 05 České Budějovice

zapsán v seznamu advokátů České advokátní komory pod č. 1500

telefon 604 202 413, e-mail: judrsirek@seznam.cz

IČ: 662 08 815, ID: csdib22

svobod a nepřipustit neoprávněný zásah do něj ...“ !!! Sú již nejméně 31 let pohrdavě ignoruje nejen zákony, ale i výslovně závazné právní názory NS ČR, NSS ČR i ústavního soudu, nemluvě o ústavě ČR, Listině základních práv a svobod a Evropské úmluvě o lidských právech a namísto toho až demonstrativně v rozporu se skutečností a důkazy nejen označuje za hlavního účastníka řízení EG.D, ale vydal za poslední deset let celkem čtyři zjevně nezákonná meritorní rozhodnutí – 3x „o nenařízení odstranění stavby“ a již i jedno dodatečné povolení, zjevně za účelem protažení řízení do doby platnosti „nové právní úpravy“ aby svoji zjevně nezákonnou a protiústavní praxi „korunoval“ poprvé usnesením, poznamenaným do spisu o postoupení otázky nepovolených napojení obcí na Vtl přípojku sú Rudolfov, ačkoliv podjatosti tohoto úřadu i jeho pracovníků ze zákona potvrzená pravomocným rozhodnutím tajemníka MěÚ a rozhodnutím kú trvají od zahájení řízení v r. 1989 dodnes, neboť jak tento úřad tak jeho pracovníci jsou závislí na dodávkách plynu z předmětné nepovolené a neoprávněné stavby !! A podruhé napadeným rozhodnutím.

4. Sú nesplnil ani po dvanácti létech závazný pokyn Ombudsmana JUDr. Otakara Motejla provést rekonstrukci „ztraceného spisu“ Odboru výstavby MěÚ Rudolfov. Zejména pak sú nevyužil svého práva vyplývajícího z ust. § 104 z. č. 50/76 Sb. a neuložil vlastníku plynovodu předložit stavebnímu úřadu „Projektovou dokumentaci skutečného provedení stavby“, takže účastníci řízení nebyli ve sporu s E.ON o vydání bezdůvodného obohacení před obecnými (na jejichž nemeritorní části odůvodnění rozsudků se EG.D a sú odvolává) schopni doložit svá základní skutková tvrzení a výši majetkové újmy a tudíž z viny sú spory prohrály pro neunesení důkazního břemene. V této souvislosti odvolatelé znovu zdůrazňují již dříve opakovaně namítnutou skutečnost, že z viny sú neměli a z viny sú dodnes nemají žádnou relevantní možnost zjistit rozsah a míru závažnosti zásahu do svého vlastnického práva jak jasně judikoval NSS ČR ve svém judikátu č. j. 5 As 75/2010 – 79 z 12. května 2011, str. 85 posl. odstavec „*Nejvyšší správní soud uzavírá, že nelze tedy spravedlivě a zcela bezpečně usuzovat, že stěžovatel, jakožto opomenutý účastník stavebního řízení, měl dostatečnou a účinnou možnost se bránit, tzn. že věděl v jaké rozsahu a jakým způsobem bylo zasaženo do jeho vlastních práv, když neměl přístup do dokumentace, ve které je zakreslena vysokotlaká přípojka plynu, a to i vzhledem k velikosti dotčeného pozemku. Počátek běhu lhůty k podání odvolání, tedy k možnosti účinně a řádně bránit svá práva, v tomto případě nevzniká ani případným doručením stavebního povolení (pokud by jeho součástí nebyla příslušná dokumentace), ale až okamžikem, kdy má stěžovatel možnost seznat obsah dokumentace ke stavbě, tedy skutečný obsah rozhodnutí samotného.“ Tedy sú odepřel účastníkům řízení jejich účastnická práva, sú „se ztratil spis“, neprovedl nařízenou rekonstrukci tohoto spisu při využití § 104 z. č. 50/76 Sb., nezanesl přípojku do evidence nemovitostí, atd., čímž zamezil účastníkům řízení nejprve se o stavbě vůbec dozvědět a účinně se proti zásahu do svého vlastnického práva bránit a rovněž tak způsobil, že v důsledku takto stavebním úřadem vytvořené důkazní nouze účastníci řízení prohráli své spory s E.ON a vydání bezdůvodného obohacení a sú po 31 letech správního řízení provázených*

vydáním pěti meritorních leč zcela nezákonných rozhodnutí diví proč nu účastníci řízení vytýkají soustavný nezákonný postupu a zcela skandální protahování řízení.

5. V neposlední řadě přes dřívější výslovné ohrazení účastníků řízení sú opět a zase uvádí jejich právního zástupce v kontextu jako by on byl účastníkem řízení (např. str. 13 napadeného rozhodnutí shora a druhý odst. zdola), když oni jsou účastníky řízení, zatímco JUDr. Šírek je pouze jejich právním zástupcem. Např. nejednalo se o podání JUDr. Šírka ale o podání účastníků řízení. Sú tento rozdíl striktně respektuje u EG.D a jeho právního zástupce avšak u účastníků řízení nikoliv, takže odvolatelé mají právo domnívat se, že se tak sú snaží jejich právního zástupce odradit od plnění jeho povinností advokáta v tomto řízení. Tedy vytýkaný postup sú je nesprávný a nezákonný.
6. V této souvislosti k absenci doložení práva stavby uvádí odvolatelé, že EG.D i sú jednájí v této věci z pohledu účastníků zřejmě v dohodě nejen nezákonně, ale i v rozporu s dobrými mravy a nepoctivě ke škodě účastníků za účelem obohacení E.ON. Stavebník (Jč cihelny) a v návaznosti na něj E.ON neposkytl účastníkům řízení – majitelům stavbou přímo dotčených pozemků náhradu za znehodnocení jejich pozemků dobrovolně, ani na jejich výslovnou písemnou žádost. V rozporu s povinností uloženou mu kogentním ust. § 59 odst. 2 energetického zákona s nimi EG.D dodnes neuzavřel smlouvu o zřízení věcného břemene a to ani na jejich výslovnou písemnou žádost !! (nesplnil tedy podmínku k podání žádosti dle ust. §184a odst. 3 SZ), nehradil a nehradí jim ničeho za užívání jejich pozemků. Sú zjevně záměrně protahoval správní řízení nejprve do platnosti z.č. 350/2015 sb. a poté když NSS ČR výslovně odmítl použití tohoto zákona na tuto kauzu, do platnosti z. č. 252/2017 sb. a naposledy novely energetického zákona o veřejně prospěšných stavbách na níž se napadené rozhodnutí odvolává, aby „s přihlédnutím k této nové právní úpravě“ v přímém rozporu s Nejvyšším správním soudem zdůrazněným ústavním zákazem retroaktivity a v těchto „nových“ předpisech k provedení ústavní zásady zákazu retroaktivity výslovně uvedenou podmínkou, že dříve zahájená řízení se dokončí podle dosavadních předpisů, vydal i napadené rozhodnutí.
7. V napadeném rozhodnutí argumentuje sú ust. § 184a odst. 3 SZ přestože ho NSS ČR v odůvodnění svého rozsudku č.j. 6 As 312/2017 – 98 ze 7.2.18 obsáhle poučil o zákazu retroaktivity – tedy zákazu použití pozdější právní úpravy např. z.č. 350/2012 sb., z.č. 225/2017 sb., § 184a SZ a zmíněné novely energetického zákona na tuto kauzu. Na ní se vztahuje právní úprava aktuální v době povolování a v době stavby - ne tedy 184a SZ, ale příslušná ust. z. č. 50/76 sb., jež se liší od navíc opakovaně novelizovaných ust. z.č. 183/2006 Sb. – např. § 88 odst. 1 z.č. 50/76 Sb. považuje řízení o odstranění stavby a řízení o dodatečném povolení za jedno řízení, jež probíhá bez přerušování řízení jak to v tomto řízení opakovaně činí a protahuje tak řízení sú !!. Platí všeobecný zákaz retroaktivity – zpětné platnosti, jako projev jedné ze základních zásad právní společnosti, jako výraz zásady právní jistoty účastníků právních vztahů, jako výraz ústavnosti. Tedy na správní řízení zahájené v r. 1989, potažmo 1991 nelze použít předpisy pozdější. Je proto nutno na daný případ použít právní úpravu platnou v době zahájení řízení a v době provádění stavby – tedy z.č. 50/76 Sb.. Pokud sú znovu a znovu porušuje zákaz retroaktivity činí tak dle názoru odvolatelů vědomě a úmyslně ke škodě účastníků řízení v úmyslu obohatit E.ON/EG.D „ušetřením“ náhrad za znehodnocení a neoprávněné užívání pozemků účastníků řízení a rovněž

ADVOKÁT JUDr. Josef ŠÍREK

se sídlem: Dr. Bureše 1185/1, 370 05 České Budějovice

zapsán v seznamu advokátů České advokátní komory pod č. 1500

telefon 604 202 413, e-mail: judrsirek@seznam.cz

IČ: 662 08 815, ID: csdib22

pokut za provozování předmětné nepovolené a neoprávněné stavby již 31 let !!!

8. V této souvislosti k i dříve opakovaně namítanému nesprávnému právnímu posouzení věci stavebním úřadem připomínají účastníci, že Listina základních práv a svobod nabyla účinnosti podle § 7 ústavního zákona č. 23/1991 Sb., kterým se uvozuje LISTINA ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD jako ústavní zákon Federálního shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky, dnem vyhlášení uvedeného ústavního zákona a Listiny ve Sbírce zákonů, tj. **dnem 8. 2. 1991**. Uvedený ústavní zákon i Listina byly na základě čl. 1 odst. 1 a čl. 6 ústavního zákona České národní rady č. 4/1993 Sb., o opatřeních souvisejících se zánikem České a Slovenské Federativní Republiky, dnem 31. 12. 1992 recipovány do právního řádu České republiky („zůstávají nadále v platnosti“). Dnem 1. 1. 1993 se pak Listina stala součástí ústavního pořádku České republiky (čl. 3, čl. 112 odst. 1 a čl. 113 Ústavy). Tedy Listina se na tento případ vztahuje od samého počátku (!!) a v souladu zejména s ust. čl. 2 odst. 2 a čl. 11 odst. 4 Listiny je třeba v souladu s ní – zejména ust. čl. 11 a čl. 36 vykládat normy „jednoduchého práva“, včetně uváděných ust. stavebního zákona. Tedy zejména povinnost správních orgánů včetně sú poskytnout ochranu zjevně nezákonně porušenému ústavně chráněnému vlastnickému právu účastníků řízení na základě spravedlivého procesu, včetně zákazu retroaktivity. Nikoliv tedy bojovat ze všech sil za vylepšení už tak tučných zisků nejbohatší firmy v kraji.
9. Konečně k otázce platné právní úpravy na tuto kauzu – dle recentní judikatury Ústavního soudu ČR, naposledy náleží Ústavního soudu sp. zn. IV.ÚS 3299/20, ze dne 6. 4. 2021 – **„Z ústavněprávního hlediska je třeba považovat za jeden celek řízení od okamžiku zahájení rozhodování ve věci základního práva až do okamžiku konečného rozhodnutí ve věci; teprve v takovém okamžiku je totiž věc „projednána“ ve smyslu čl. 38 odst. 2 Listiny.**“ Nelze tedy jedno správní řízení spojené zejména personálně a věcně účelově rozdělovat na jeho jednotlivé fáze jak se to snaží činit sú a každou z nich podřídít jiné právní úpravě. To pak v praxi znamená, že celé správní řízení se od svého počátku (1989) dodnes řídí zákonem č. 50/76 Sb., nikoliv opakovaně zjevně účelově stavebním úřadem uplatňovanou „novou právní úpravou“, naposledy předpisy ulehčujícími realizaci liniových staveb a novelizovanými ust. energetického zákona. Přitom naopak sú v rozporu se zákonem akceptuje v žádosti o dodatečné povolení předmětné stavby z 25.7.2018 konstatování autorizované techniky R. Bambulové z technické zprávy přiložené k žádosti o DP, že stavba vyhovuje předpisům z doby výstavby – tedy z r. 1991/92 (!!!), když zcela ignoruje, že stavba (teprve) nyní (dodatečně) povolovaná musí vyhovovat dnešním zejména bezpečnostním předpisům – zejména **ČSN EN 12007-1 (ČSN 38 6413), ČSN EN 1594 (ČSN 38 6410), ČSN EN 12007-1 (ČSN 38 6413), ČSN EN ISO 3183, ČSN EN 10208-2, ČSN s EN ISO 3183 (2014), příloha M nebo ČSN EN ISO 3183 (2020), ČSN EN 1594 - stanovící požadavky, kterým předmětná stavba rozhodně nevyhovuje** (na čemž nic nemění, že žádost o DP zpracovala diplomovaná technička zapsaná v seznamu ČKAIT, což by měl ČKAIT projednat jako porušení povinností svého člena), ani vyhovět nemůže, ani při

„přiměřeném použití zákona“ neboť tím je tato stavba nebezpečná a je ohrožován touto nepovolenou, neoprávněnou a nezkolaudovanou – tedy nebezpečnou stavbou majetek, zdraví a život lidí !!!

- B. V příkrém rozporu zejména s ust. § 4 odst. 1 a 4, § 6, §7 ad. jak dále uváděny SR a dalších předpisů
10. Stavebnímu úřadu bylo od samého počátku známo, že se jedná o nepovolenou a neoprávněnou stavbu za situace kdy ke stavbě nebyl dán souhlas účastníky řízení a nejméně 82 z 86 dalšími majiteli stavbou přímo dotčených pozemků, které sám sú dle názoru odvolatelů na základě žádosti stavebníka zcela cíleně, vědomě a úmyslně ke škodě těchto účastníků neobesílal, nevyrozumívali a odepřel jim veškerá práva účastníků řízení. Tím zcela vědomě a úmyslně způsobil, že **stavební povolení ani kolaudační rozhodnutí ve smyslu ust. § 73 SR nikdy nenabyla právní moci(!!!)** a nebyla proto schopna vyvolat obvyklé účinky takových rozhodnutí, kterýžto stav udržuje sú dodnes na straně jedné, zatímco se snaží ohánět nejprve stavebním povolením a nyní kolaudačním rozhodnutím jako platným, ačkoliv nenabytí právní moci těchto rozhodnutí sú sám způsobil a dodnes udržuje!!! Navíc jako třešničku na dortu a i k otázce vyloučení pracovníků sú Rudolfovo připomínají účastníci řízení, že když se na něj obrátil v r. 2009 účastník řízení R. Davídek, zčistajasna sú Rudolfova „**se ztratil spis**“ takže účastníci řízení protože se plynová vedení nezapisovala do evidence ani do katastru nemovitostí neměli vůbec žádnou možnost se o Vtl přípojce dozvědět. I poté správní orgány doručovali účastníkům řízení ediktálně, takže se majitelé přímo dotčených pozemků o tom, že mají v pozemku uložen nepovolený, neoprávněný a nezkolaudovaný plynovod dozvěděli až na ústním jednání v březnu 2019 !!!, tedy 28 let po jeho uložení!!
 11. Dle názoru odvolatelů sú v úmyslu obohatit E.ON ke škodě účastníků řízení a dalších nejméně 82 vlastníků stavbou Vtl přípojky přímo dotčených zemědělských pozemků sú ani E.ON nezanesli předmětnou Vtl přípojku (resp. práva k ní se vážící) do Evidence nemovitostí, ani do katastru nemovitostí, ačkoliv se na tuto **plynovodní přípojku** (§ 2 odst. 2, bod 11., § 66 z.č. 458/2000 Sb.) nevztahovala výjimka určená pro plynovody (§ 26 odst. 1 zákona č. 79/1957 Sb. a § 22 odst. 5 zákona č. 67/1960 Sb.), takže majitelům dotčených pozemků znemožnil o stavbě plynovodní přípojky se vůbec dozvědět, bránit se proti zásahu do svých vlastnických práv a uplatnit včas nárok na náhradu za znehodnocení pozemku.
 12. Za třicetjedna let správního řízení (z toho dvacetdva let bylo vedeno ze zákona i pravomocně vyloučenými pracovníky sú Rudolfovo), vydal sú pouze jedno pravomocné meritorní rozhodnutí - Územní rozhodnutí (úr) a to v r. 1989 (!!!) na „**VTL přípojka plynu pro Jihočeské cihelny Jivno**“. Potom až dodnes už vydával jenom a pouze nezákonná rozhodnutí z toho nejméně čtyři meritorní jež byla posléze pro nezákonnost zrušena. Není proto vůbec na místě nedůtklivost sú k námitkám odvolatelů k nezákonnostem v postupu a rozhodování sú. Územní rozhodnutí s nímž musí být stavební povolení (byť dodatečné - napadené rozhodnutí) v souladu proto neumožňuje povolit plynovod !!! Všichni účastníci územního řízení dali souhlas se stavbou „*Vtl přípojku pro Jihočeské cihelny Jivno*“. Nikdo z nich nedal souhlas se stavbou „*Vtl plynovod Vráto - Jivno*“. Sú nemá právo sám jednat a rozhodovat proti vůli účastníků územního řízení, nebo jejich vůli dodatečně měnit a je bezvýjimečně vázán svým vlastním pravomocným rozhodnutím. Chce li žadatel změnu úr,

ADVOKÁT JUDr. Josef ŠÍREK

se sídlem: Dr. Bureše 1185/1, 370 05 České Budějovice

zapsán v seznamu advokátů České advokátní komory pod č. 1500

telefon 604 202 413, e-mail: judrsirek@seznam.cz

IČ: 662 08 815, ID: csdib22

nic mu nebrání ani nebránilo využít institutu dle § 41 z.č. 50/76 Sb. a již vydané pravomocné úr dodatečně změnit.

13. Odvolatelům není ničeho známo, že by ve věci jejich pozemků bylo zahájeno vyvlastňovací řízení a proto žádají aby byli včas a řádně o zahájení takového řízení vyrozuměni. Do té doby platí, že jsou suverénními vlastníky svých pozemků a s ú nemá právo s jejich pozemky nakládat a rozhodovat o nich jako by už byly pravomocně vyvlastněny!!
14. Vytýkaný rozpor mezi územním rozhodnutím a napadeným dodatečným stavebním povolením bylo možno snadno po celou dobu správního řízení a je možno odstranit dodnes jednoduše v souladu se stavebním zákonem a to změnou územního rozhodnutí v řádném správním řízení. Což je to čemu se E.ON brání a brání a s ú dle názoru odvolatelů mu jako nejbohatší firmě v kraji v této snaze obejít zákon i předpisy vyšší právní síly na ochranu ústavního práva odvolatelů na ochranu jejich vlastnického práva pomáhá soustavným porušováním zákonů i předpisů vyšší právní síly (čl. 11 Listiny a čl. 1 odst. 1 dodatkového protokolu k Úmluvě). Takže už z tohoto důvodu je napadené rozhodnutí nesprávné a v rozporu s předpisy.
15. Je charakteristické pro soustavně nezákonný postup stavebního úřadu, že se s ú nikdy těmito opakovanými písemnými námitkami odvolatelů (jak i svrchu a dříve) opřenými o text zákona, ustanovení Ústavy, Listiny, Evropské Úmluvy o lidských právech a recentní judikaturu NS, NSS a ÚS nikdy nezabýval, ani se s nimi nevypořádal v odůvodnění svých rozhodnutí včetně napadeného. Takovým vypořádáním rozhodně není odkaz na „právní názor nadřízeného orgánu“, natož opakování zjevných lží EG.D.
16. Stavební zákon umožňuje povolení pouze funkční stavby – „stavby schopné samostatného užívání“ – napadeným rozhodnutím povolená stavba je však zjevně nefunkční, sama o sobě není schopna užívání. Bez vytýkaných zcela nelegálních (nyní údajně povolených ze zákona vyloučenými pracovníky odboru výstavby Měú Rudolfov) napojení obcí Vráto, Hůry, Adamov, Rudolfov a Jivno nelze stavbu provozovat vůbec natož jako plynovod, když jedině plynovod na rozdíl od přípojky může být součástí distribuční soustavy a tedy stavbou ve veřejném zájmu za podmínky, že byl řádně povolen, včetně prokázání práva stavby na pozemcích odvolatelů a je ve vlastnictví distribuční společnosti – což jak svrchu rozhodně není !!! Žádost E.Onu zahrnuje pouze trasu původní Vtl přípojky – což je zjevný nonsens, když taková stavba bez svrchu uvedených nepovolených/černých napojení a po odpojení a zbourání závodu Jč, cihelen Jivno (dnes Wienerberger a.s.) je zjevně nefunkční – není schopna samostatného užívání, zvláště pak když E.ON tvrdí, že se jedná o součást jeho distribuční soustavy a tak to také zcela nepravdivě prezentuje nejen na svých webových stránkách, ale i ve vztahu k ERÚ – lze v podkladech pro vydání své licence na distribuci plynu. Jedině s vytýkanými černými napojeními tvoří tyto nepovolené stavby funkční celek (s výhradou, že neodpovídá jak svrchu dnešním normám zejména bezpečnostním) a proto může být předmětná černá stavba povolována a povolena jedině ve spojení s těmito černými napojeními, které nelze od hlavní černé stavby (trasy původní Vtl přípojky) oddělit. Tedy povolovaná Vtl přípojka není schopna samostatného užívání, ani nemůže být součástí distribuční soustavy, neboť není ani nemůže

být plynovodem už pro zjevný rozpor s územním rozhodnutím (aniž by toto bylo řádně ve správním řízení v souladu se zákonem změněno), když navíc distributor plynu není jejím vlastníkem ani nemá k pozemkům odvolatelů právo stavby a proto nesmí být byt' dodatečně povolena.

17. V ust. § 2 odst. 2 písm. b), b od 1 z. č. 458/2000 Sb. je uvedena definice distribuční soustavy. Z tohoto ust. přímo ani nepřímo nevyplývá, že by předmětná nepovolená a nezkolaudovaná stavba, jež nesplňuje ani podmínku vlastnictví distribuční společnosti (nyní EG.D) byla stavbou ve veřejném zájmu, právě naopak. Platí, že stavbou ve veřejném zájmu může být pouze a jenom řádně povolená a zkolaudovaná stavba ve vlastnictví distribuční společnosti, což se v daném případě nestalo – jedná se o nepovolenou, neoprávněnou, nezkolaudovanou a nebezpečnou stavbu ve vlastnictví společnosti Wienerberger – nikoliv EG.D a stavební úřad nemá právo na základě pouhého zjevně lživého tvrzení nejbohatší firmy v kraji nepovolenou a nezkolaudovanou stavbu v rozporu s důkazy označit a považovat za součást distribuční soustavy, navíc za stavbu ve veřejném zájmu, neboť nelze za veřejný zájem považovat tučný zisk EG.D z provozování zmíněné zcela nelegální „distribuční soustavy“. Účastníci řízení znovu a opět připomínají stavebnímu úřadu, že podle zákona a konstantní judikatury nepovolené a nezkolaudované stavby nesmějí být provozovány!! Do doby povolení a pravomocné kolaudace takových staveb nejsou a nemohou být součástí distribuční soustavy, neboť za součást distribuční soustavy a stavby vůbec považuje zákon pouze a jenom stavby povolené a zkolaudované! Nelze obracet proces v němž má být stavba nejprve povolena a řádně zkolaudována a tak se stát součástí distribuční soustavy a tudíž veřejně prospěšnou stavbou naruby, když E.ON zcela nelegálně postaví stavbu, prohlásí ji (na svých webových stránkách) za součást své distribuční soustavy (a tak ji také zcela nelegálně provozuje) a stavební úřad to dle názoru odvolatelů v rozporu s jasnými a zcela jednoznačnými důkazy a se všemi myslitelnými ustanoveními zákona to po něm snaživě papouškuje. Tento nesprávný a nezákonný postup zvláště vyniká v kontrastu s tím, že su nesplnil ani po dvanácti létech závazný pokyn Ombudsmana JUDr. Otakara Motejla provést rekonstrukci „ztraceného spisu“. Zejména pak nevyužil svého práva vyplývajícího z ust. § 104 z. č. 50/76 Sb. a neuložil vlastníku plynovodu předložit stavebnímu úřadu „Projektovou dokumentaci skutečného provedení stavby“. Stavební úřad přes opakované výzvy účastníků řízení dodnes nesplnil zejména svoji povinnost vyplývající z kogentních ust. stavebního zákona a nezakázal EG.D předmětnou nepovolenou, neoprávněnou a nezkolaudovanou stavbu provozovat a dodnes s EG.D coby zcela nelegálním provozovatelem předmětné nepovolené, neoprávněné a nezkolaudované stavby nezahájil přestupkové řízení, ač mu to zákon kogentně ukládá, čímž zodpovědné osoby su dle názoru odvolatelů způsobily a způsobují městu České Budějovice každoročně statisícové škody a to v úmyslu obohatit nejbohatší firmu v kraji ke škodě účastníků řízení a města České Budějovice.
18. Územní rozhodnutí, stavební povolení stejně jako kolaudační rozhodnutí znělo na Jihočeské cihelny a.s., ne tedy na E.ON, který vznikl až v r. 2008 („jako výsledek opakované singulární sukcese“) tedy až 16 let po výstavbě Vtl přípojky !!! – když v žádosti o DP nepravdivě uváděné právní nástupnictví E.ON po stavebníkovi – Jč cihelny a.s. je pouhopouhé zjevně lživé tvrzení EG.D, když **univerzálním právním nástupcem Jč cihelen** je nesporně pouze

ADVOKÁT JUDr. Josef ŠÍREK

se sídlem: Dr. Bureše 1185/1, 370 05 České Budějovice

zapsán v seznamu advokátů České advokátní komory pod č. 1500

telefon 604 202 413, e-mail: judrsirek@seznam.cz

IČ: 662 08 815, ID: csdib22

a jenom společnost Wienerberger a.s. – viz údaje a doklady založené ve veřejně přístupném obchodním rejstříku!!!

19. Sú na str. 18 (a poté opět na str. 33) odůvodnění napadeného rozhodnutí zjevně lže,. Když uvádí, že věcné břemeno k pozemkům odvolatelů bylo získáno již v r. 1991 aniž by to jakkoliv dokládal. Poté opakuje v rozporu se zákonem stojící tvrzení o součásti distribuční soustavy (viz argumentace výše o neexistenci vlastnického práva distribuční společnosti) a poté opět vytahuje už dávno vyvrácenou konstrukci opírající se o ust § 22 odst. 1 písm. a) zákona č. 67/1960 Sb., o výrobě, rozvodu a využití topných plynů (plynárenský zákon) ve spojení s § 22 odst. 3 zákona č. 79/1957 Sb., dle něhož plynárenským podnikům příslušelo oprávnění zřizovat a provozovat na cizích pozemcích, **v rozsahu vyplývajícím z rozhodnutí o přípustnosti stavby**, plynovodní sítě. Tedy ze stavebního povolení, jež však jak svrchu v tomto případě z viny sú (nedoručení více jak 90% účastníků řízení dodnes) nikdy nenabylo právní moci!!! Stavebním povolením se samozřejmě rozumí pouze a jenom pravomocné stavební povolení, takže ze stavebního povolení na předmětnou přípojku nikdy a nikomu nevzniklo shora naznačené tzv. „zákonné věcné břemeno“. Jedná se tedy o dávno a to i soudně vyvrácený argument – viz též rozsudek NS ČR č.j. 28 Cdo 2849/2015-461 ze 4. 7. 2016. Na str. 34 konec prvního odstavce odůvodnění napadeného rozhodnutí sú opět lže, když tvrdí, že NS ČR ve svém rozsudku č.j. 28 Cdo 2680/2017-575 ze 4.10.2017 vyslovil závazný právní názor, že E.ONu vzniklo věcné břemeno k pozemkům odvolatelů. Především NS v tomto rozsudku žádný závazný právní názor nevyslovil, natož tvrzený, pouze na str. 6 uvedl: „**Nezbytným se totiž jeví dbát ochrany vlastnického práva žalobce ve smyslu čl. 11 odst. 1 a 4 Listiny základních práv a svobod a nepřipustit neoprávněný zásah do něj nad rámec mezi dovolených právními předpisy (srov. mimo jiné dovolatelem uváděný náleží Ústavního soudu ze dne 18. 11. 2003, sp. zn. I. ÚS 137/03, i usnesení téhož soudu ze dne 31. 5. 2005, sp. zn. I. ÚS 244/03).**“ V této souvislosti odvolatelé poukazují na to, že si sú zjevně vůbec neujasnili nejen to co se rozumí pode pojmem „závazný právní názor“, ale dokonce si ani neujasnili se rozumí pode pojmem „rozhodl rozsudkem“. Rozsudkem v tomto smyslu se dle zákona i recentní judikatury rozumí toliko výrok rozsudku a nic jiného! KS ani NS nikdy (přes opakované tvrzení sú) ve výrocích svých rozsudků nikdy nevyslovili, že by E.ONu vzniklo k pozemkům žalobců jakékoliv věcné právo/břemeno – viz výroky jejich rozsudků jak založeny ve spisu.

III.

Odvolatelé dále vytýkají napadenému rozhodnutí i řízení jež předcházelo jeho vydání jak dole

- 10 V neposlední řadě je třeba uvést k argumentaci sú ohledně kolaudačního rozhodnutí, že dle rozsudku ze dne 14. 5. 2008, č. j. 3 As 11/2007 – 92: „Nejvyšší správní soud uvedl, že ohledně stavby, jejíž užívání bylo povoleno rozhodnutím příslušného úřadu, lze vést řízení o jejím odstranění podle § 88 stavebního zákona z roku 1976. Jelikož je § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona z roku 2006 (i z r 2012) podobného znění a stejného významu jako § 88 odst. 1 písm.

b) stavebního zákona z roku 1976, lze podle krajského soudu aplikovat toto stanovisko Nejvyššího správního soudu i na poměry řídicí se novým stavebním zákonem. Podle Nejvyššího správního soudu z dikce zákona zcela jednoznačně vyplývá, že řízení o odstranění stavby je navázáno na stavební řízení, resp. na stavební povolení, tudíž existence kolaudačního rozhodnutí je pro zjišťování podmínek řízení dle § 88 odst. 1 písm. b) starého stavebního zákona právně bezvýznamná. Pro nařízení odstranění stavby je toliko rozhodné, zda jsou splněny podmínky výslovně stanovené v tomto ustanovení. Sama existence kolaudačního rozhodnutí, byť i pravomocného, nebrání postupu stavebního úřadu v řízení o nařízení odstranění stavby. Podle Nejvyššího správního soudu je třeba námitky opírající se o nabytí právní moci kolaudačního rozhodnutí a nemožnost jeho přezkoumání odmítnout. Argumentace právní jistotou stavebníků je právně irelevantní, neboť nemůže vycházet z protiprávního stavu. Případné škody vzniklé z takové situace jdou k tíži toho správního orgánu, který se nezákonného jednání dopustil. K námitce, podle níž jsou stavby již po kolaudaci a že je třeba poskytnout ochranu právům nabytým v dobré víře soud uvedl, že ani zájem na ochraně práv takto nabytých nemůže zhojit nezákonnost postupu správních orgánů v projednávané věci. Ani kolaudace řadových rodinných domů před rozhodnutím krajského úřadu, ani nepřezkoumatelnost kolaudačních rozhodnutí bytových domů nejsou důvodem pro to, aby řízení o odstranění stavby nebylo zahájeno.

Soud vycházel z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 5. 2008, č.j. 3 As 11/2007 - 92, www.nssoud.cz, který řešil naprosto totožnou právní otázku, totiž vliv existence kolaudačního rozhodnutí na povinnost správního orgánu zahájit a vést řízení o odstranění stavby. Podle tohoto rozsudku z dikce ust. § 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona z roku 1976 zcela jednoznačně vyplývalo, že řízení o odstranění stavby je navázáno na stavební řízení, resp. stavební povolení, a tudíž *„existence kolaudačního rozhodnutí je pro zjišťování splnění podmínek řízení dle ust. § 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona právně bezvýznamná“*. Nelze podle zdejšího soudu „souhlasit s názorem stěžovatele, že vydané kolaudační rozhodnutí nahrazuje soulad provedení stavby s platným stavebním povolením“. „Sama existence kolaudačního rozhodnutí, byť i pravomocného, nebrání tak postupu stavebního úřadu v řízení o nařízení odstranění stavby podle ust. § 88 odst. 1 stavebního zákona.“

K námitce stěžovatele, podle níž je předmětná stavba již po kolaudaci a je třeba poskytnout ochranu právům nabytým v dobré víře, uvedl, že *„ani zájem na ochraně práv takto nabytých nemůže zhojit (vyvážit) nezákonnost postupu správních orgánů“*. Aprobace takového postupu soudem by totiž v podstatě znamenala *„rezignaci na úlohu správního soudnictví jako jedné z hlavních záruk zákonnosti výkonu veřejné správy“*.

20. Sů namísto toho aby vyzval a vedl žadatele a vlastníka Vtl přípojky k podání řádného návrhu (řádně doloženému) na změnu úr, čímž by bylo možno věc rychle vyřídit, vynakládá neuvěřitelné úsilí aby i shora opakovaně vytnutým způsobem odůvodnil neodůvodnitelné.
21. Je charakteristické pro soustavně nezákonný postup stavebního úřadu, že se sů nikdy těmito opakovanými písemnými námitkami odvolatelů (jak i svrchu a dříve vytčeno) opřenými o text zákona, ustanovení Ústavy, Listiny, Evropské Úmluvy o lidských právech a recentní judikaturu NS, NSS a ÚS nikdy nezabýval, ani se s nimi nevypořádal v odůvodnění svých rozhodnutí včetně napadeného. Takovým vypořádáním rozhodně není odkaz na „právní názor nadřízeného orgánu“, ani opakování zjevných lží EG.D. Tím méně pak krkolomá konstrukce z odůvodnění napadeného rozhodnutí „vymezuující“ jaké námitky dle názoru sů může a nemůže účastník řízení v tomto řízení uplatnit.

ADVOKÁT JUDr. Josef ŠÍREK

se sídlem: Dr. Bureše 1185/1, 370 05 České Budějovice

zapsán v seznamu advokátů České advokátní komory pod č. 1500

telefon 604 202 413, e-mail: judrsirek@seznam.cz

IČ: 662 08 815, ID: csdib22

Účastníci řízení proto jen stručně konstatují svůj názor a to, že nadepsaný stavební úřad postupoval a postupuje opět a zase jako po celou dobu řízení velmi nezákonně, zjevně účelově, nepoctivě, v rozporu s dobrými mravy ve zjevném úmyslu obohatit nejbohatší firmu v kraji ke škodě účastníků řízení a města České Budějovice nerespektujíc zákon, recentní judikaturu včetně té z této věci, naposledy vyslovený závazný právní názor v rozsudku NSS ČR č.j. 6 As 312/2017 – 98.

III.

Odvolatelé tedy ve stručnosti shrnují, že tímto odvoláním napadené rozhodnutí je v rozporu správními předpisy zejména s ust. § 2 odst. 1, §§ 3, 56, 57 § 27 a §71 SŘ. ve spojení s ust. § 58 odst.2, § 88 odst. 1 písm. b) z. č. 50/76 Sb., i ve spojení s ust. § 190 z.č. 350/2013 Sb., ust. čl. 1, čl. 2, čl. 3 odst. 3, čl. 3 a čl. 4. usn. č. 1/93 Sb., čl. 1, čl. 2 odst.2, čl.4 a čl. 11 odst. 1 usn. č.2/93 Sb. a čl. 1 dodatkového protokolu k č. 209/1992 sb. Sb. - viz též judikát Nejvyššího soudu ČR sp. zn. Cdo 1018/2014, ze dne 1.3.2016. A to zejména proto, že sú nepostupoval v řízení a při hodnocení důkazů v souladu se zákonem, jím zjištěný skutkový stav, zejména v otázce vlastnictví Vtl přípojky, právního nástupnictví po stavebníkovi a práva E.ONu užívat pozemky odvolatelů je v rozporu s důkazy, resp. nemá v nich vůbec žádnou oporu. Nesprávné je zjevně posouzení platnosti kolaudačního rozhodnutí, otázky rozlišení plynové přípojky a plynovodu a veřejně prospěšné stavby, když si sú zjevně neujasnili, že jen řádně povolená a zkolaudovaná stavba je stavbou ve smyslu zákona a může se eventuálně stát součástí distribuční soustavy poté co je k tomu zkolaudována! Dále i stanovení osoby hlavního účastníka řízení odporuje zákonu. Dále pak ignorancí i v napadeném rozhodnutí citované zákonné povinnosti žadatele o DP přiložit k takové žádosti doklady jako k žádosti o SP, včetně řádného a relevantního dokladu o vlastnictví stavby a řádného a relevantního dokladu o právu stavby na pozemcích odvolatelů.

V rozporu s ust. § 68 odst. 3, při použití ust. §§ 2, 3, 4, 6 a z SŘ sú napadené rozhodnutí řádně neodůvodnil, zejména jak svrchu vytčeno se nezabýval ani nevypořádal s námitkami odvolatelů opřenými o porušení jejich ústavních práv.

Stavební úřad nepostupoval bez zbytečných průtahů, právě naopak dle názoru odvolatelů zjevně úmyslně řízení protahoval na dnes již 31 let, aby ke škodě odvolatelů získal neoprávněný prospěch pro E.ON/EG.D nezaplacením náhrady za znehodnocení pozemků účastníků řízení, neoprávněné užívání jejich pozemků a nezaplacením pokut za provozování nepovolené a nekolaudované stavby.

Napadené rozhodnutí je nesprávné neboť zejména i přes jasné a obsáhlé poučení ze strany NSS ČR sú opět ignoroval zákaz retroaktivního použití pozdějších předpisů a opět je zcela nezákonně použil jak vytčeno i svrchu, navíc v rozporu s jejich textem – zejména ust. § 2 odst. 2 písm. b), b od 1 z. č. 458/2000 Sb.

V řízení předcházejícím vydání napadeného rozhodnutí byla zcela zásadně porušena a soustavně porušována práva účastníků řízení zejména tím, že sú účastníkům prvých 21 let zcela odepřel účastnická práva a i poté tak činil do značné míry.

IV.

Napadeným rozhodnutím zasáhl sú do ústavného práva odvolateľů na ochranu a pokojné užívání jejich vlastnictví, včetně legitimního očekávání zmnožení, když toto řízení mělo a má pro odvolatele zcela zásadní význam dosahující ústavní roviny. Vytýkaná nezákonná rozhodnutí a nesprávný úřední postup mají pro odvolatele R. Davídka devastující dopady do jeho sociální, zdravotní i rodinné sféry. Odvolatel žije z důchodu 12.400,-- Kč, je nemocný a nemá nárok na žádný sociální příspěvek neboť je majitelem předmětného „lukrativního“ zcela neprodejného pozemku (6 let marného inzerování) na okraji Rudolfova ze kterého neměl a nemá žádný příjem, zato z něj celá léta platí daň z nemovitosti viníkovi jeho situace – Měú Rudolfov, zatímco nelegální provozovatel nepovoleného, neoprávněného, nezkolaudovaného a nebezpečného plynovodu pobírá z jeho provozu miliony Kč. Odvolatelům je známa územní studie na i jejich pozemky a sú jim ji nemusí připomínat už proto, že přestože ji mělo zaplatit město Rudolfov ji museli zaplatit oni ze svého a R. Davídek si na její zaplacení musel vypůjčit a dlouho dluh splácet, I proto odvolatelé hodnotí přístup sú k této kauze jako odepření spravedlnosti – odepření práva na spravedlivý proces.

V.

Z důvodů jak jsou ve stručnosti uvedeny svrchu navrhuji odvolatelé aby odvolací orgán ve smyslu ust. § 90/1/b) SŘ tímto odvoláním napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání a rozhodnutí a současně zavázal sú v dalším řízení řídit se Ústavou, Listinou Úmluvou, recentní judikaturou zdejšího Ústavního soudu, Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu a v neposlední řadě zákonem č. 50/76 Sb.

JUDr. Josef Šírek
advokát